

Friday for Future alla fredagar

Vi samlas på Stortorget varje fredag kl 12-14 liksom Fridays For Future-rörelsen inspirerad av Greta Thunberg gör på många håll.

Vi kräver att Lund medverkar till att Parisavtalet hålls, att vi strävar mot att hålla uppvärmningen till högst 1.5 grader, att det sker på ett klimaträttvist sätt och att man lyssnar på den bästa samlade vetenskapen.

Kom förbi och prata med oss och stötta vår kamp för framtiden för våra ungdomar, barn och barnbarn.

Uppåkras hotspot – hallen på höjden

Onsdag 30 november 12:00 – 13:00
Stadsbiblioteket - Atriumgården

Uppåkra var Nordens största maktcentrum under järnåldern (100 f. Kr. till ca år 1000). Högst uppe låg hövdingahallen och kulthuset som utgjorde platsens kärna. Under fyra år ska detta huskomplex undersökas med arkeologiska och naturvetenskapliga metoder. Genom att minutiöst dokumentera huslämningar, DNA, botaniska lämningar, djur- och människoben samt föremål kan vi få reda på mer kunskap om människors livsmönster och ritualer. Platsen är helt unik i Sverige och lämningarna avslöjar hur människorna som bodde där agerade inför ändrade naturförhållanden och anpassade sin ekonomi därefter. Föreläsare är Mats Roslund och Torbjörn Ahlström, professorer vid Historisk arkeologi, och Historisk osteologi, Institutionen för arkeologi och antikens historia. Ingår i föreläsningsserien Crafoords vetenskapsluncher. Fri entré, ingen föranmälan.

Det är bråttom med hållbarheten!

Lund har ambitiösa miljömål, men varför händer det inte mer? Lunds unga har bjudit in politiker, forskare och näringslivstoppar för att diskutera hållbarhetsarbetet. När vi nu är mitt i en brinnande klimatkris, jordarna utarmas och den biologiska mångfalden hotas, då är det bråttom som aldrig förr. Samtalet leds och modereras av Lunds ungdomsombud.

Ingår i föreläsningsserien Gröna program. Arrangeras i samarbete med Lunds Naturskyddsförening och Lunds universitets Hållbarhetsforum.

Fri entré, ingen föranmälan.

Datum och tid: Onsdag 30 november 18:00 – 19:00

Plats: Stadsbiblioteket - Atriumgården

Fika med Vänsterpartiet Lund

Onsdag 30 november 19:00 – 21:00
Lilla Caféet på Lilla tvärgatan 2

Vad står det i vårt partiprogram egentligen? Vad grundar vi våra åsikter och förslag på? Dessa frågor och många fler får du chansen att diskutera denna onsdag med vår Mats Olsson. Ta chansen att diskutera, filosofera och lär dig mer om Vänsterpartiet.

Varmt välkommen

Röda Kapellet ger klimatkonsert

I somras anordnade Röda Kapellet ett musikläger i den nordtyska staden Greifswald, vänort till Lund. 130 blåsare och sångare deltog i lägret som hade klimatet och klimatkrisen som huvudtema. Veckan avslutades med en stor konsert. Där spelades och sjöngs bland annat The Clouds, en nykomponerad svit om klimatet och vädret. Håkan Carlsson, tidigare rektor på Kulturskolan i Lund, hade komponerat detta verk. Röda Kapellets traditionella decemberkonsert har också klimatet som tema och då kommer också denna fantastiska svit för kör och orkester att framföras. Dessutom en rad andra låtar med koppling till samma ämne. Fridays for Future i Lund är medarrangör.

Lördagen den 10 december kl 18 äger konserten rum på Magle Konserthus. Du kan beställa biljetter via Visit Lund 046-13 14 15 eller www.ticketmaster.se eller köpa biljetter vid entrén från 17.30.

Efter konserten ställer orkestern och kören till fest i samma lokaler. Vännerna inbjuds delta. Vill du vara med så ska du swisha 200 kronor till Essie på nr 0702857116.

[Affisch »](#)

COP 27. En kraftsamling för fossilindustrin

636 av delegaterna i COP27 var direkt kopplade till kol, gas och oljeindustrin. Förenade Arabemiraten var det land som hade den största delegationen, 1070 delegater. Om ett år blir de värdar för nästa klimatmöte.

Det är som fotbolls-VM i Qatar. Fotboll eller klimat – allt kan köpas för pengar. De arabiska oljestaterna är världens rikaste. Miljardärer har inga spärrar. Nyliberaler låter sig ansvarslost korrumpas.

Den klimatkriminella gruppen ägnade sista natten åt att förhala och försvaga klimatkonferensens slutdokument. Deras sabotage räddade åtskilliga miljarder åt fossilindustrins profitjakt på klimatförstörelse och mänskligt lidande. Men de lyckades inte helt.

Cop 27 enades till slut om en fond där rikare länder betalar fattigare länder för skador och förluster som klimatförändringarna orsakar. Men vi vet inte vilka länder som ska få skadestånd eller hur stora skadestånden blir.

Enligt FN:s klimatpanel IPCC måste utsläppen halveras till 2030 och upphöra till 2050. Det är mål som aldrig kan nås med Tidö-avtalets klimatpolitik. Sverige skäms.

Vi får se hur det går vid nästa klimattoppmöte – i Förenade Arabemiraten.

Total misstolkning av folkrätten. Att döda är inte detsamma som att skydda. av Kerstin Dahlberg

Det finns viktiga regler att följa även för en ockuperande makt, som enligt folkrätten har ansvar för de människor som bor på det ockuperade området. Deras liv ska tillåtas fortsätta på ett så normalt sätt som möjligt och de ska - inte minst - behandlas humant och med respekt. De är i folkrättslig mening ”skyddade personer”.

Israel sköt nyligen Abdujaleel Huda al-Sadi till döds när han var på väg till skolan. Därmed blev han det femtionde palestinska barnoffret för det övervåld som utövas av ockupationsmakten. Att döda är inte detsamma som att skydda och att skjuta ihjäl ett skolbarn kan knappast kallas humant.

Femtio familjer har drabbats, femtio mödrar gråter i sorg och förtvivlan över sina dödade barn, femtio fäder tvingas bära sina dödade barn till begravningsplatsen, många hundratals syskon sörjer en förlorad bror eller syster. Otaliga barn tvingas leva med oro och ångest för att vara de som nästa dag dödas på väg till skolan.

Men vad händer? Ropar medlemsländer inom EU och FN på sanktioner? Skrotas samarbetsavtal, ifrågasätts Israels deltagande i sportsliga eller kulturella sammanhang? Ställs Israel alls till svars för de brott mot folkrätten som detta utomrättsliga dödande av barn ändå utgör? Eller är det så illa att vissa länder tillåts misstolka folkrätten utan att det leder till några som helst efterräkningar? I så fall är det mycket svårt att upprätthålla tron på och respekten för världssamfundets organ. Och då är vi på ett starkt sluttande plan.

Den 29 november infaller den dag som FN utsett till en dag för solidaritet med det palestinska folket. Då, om någonsin, bör FN:s medlemsländer besluta om sanktioner mot Israel - sanktioner som måste gälla till dess att folkrättens regler följs och internationell humanitär rätt respekteras. Det ger tyvärr inte de femtio dödade barnen livet åter, men det är ett tecken på verklig, konkret solidaritet med det palestinska folket.

Kerstin Dahlberg, Palestinagruppen i Hässleholm/ Kristianstad

Allmän motionstid

Idag hämtar vi Hannas rapport från hennes twitterflöde. Intressant att se hur man kan driva partiinställning inom de olika fackområden man skall bevaka.

Nu är riksdagens allmänna motionstid slut! Det är de veckor på hösten vi får skriva motioner om precis vad vi vill. Här är mina fyra motioner på försvarsområdet, om anställningstid, värnpliktigas ersättningar, klimat/miljö och jämställdhet:

1. Om soldaters anställningstid, den där 12-årsgränsen: [Läs motionen »](#)
2. Om ersättningar till värnpliktiga: [Läs motionen »](#)
3. Klimat och miljö-arbetet i försvarsverksamheten: [Läs motionen »](#)
4. Om jämställdhet i Försvarsmakten: [Läs motionen »](#)

Tidöavtalet: kontroll, kontroll, kontroll...

31 gånger nämns ordet ”kontroller” i Tidöavtalet, Det handlar om gränskontroller, identitetskontroller, inre utlänningskontroller, adresskontroller, en ny folkräkning, gränspolis på EU-flygplatser, kontroll av asylsökandes adresser, biometri, ansiktsgenkänning, krav på att asylsökande ska betala för mottagandet, krav på lojalitetsförklaring för medborgarskap, återkallande av uppehållstillstånd, begränsning av rätt till tolkar...

”Min ambition är att Tidö-avtalet ska genomföras till punkt och pricka!” fastslår migrationsminister Maria Malmer Stenergård i intervju i [Sydsvenskan 24/11](#). Det ska bli ett paradigmskifte.

(Erik Magnusson, ”Det krävs kanske en tuff skånska”)

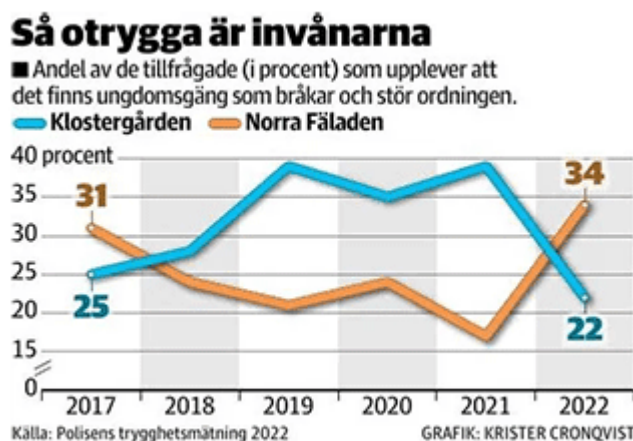
Anslagstavlans yttrandefrihet

Visserligen saknas fortfarande en anslagstavla i Klostergårdens centrum, men invånarna har tagit saken i egna händer och fortsatt affiseringen på den vägg där anslagstavlan funnits i 50 år och borde finnas i 50 år till.

Det är lite besvärligare att sätta upp meddelanden på en cementvägg än att göra det på en riktig anslagstavla, men alla vet var den riktiga borde finnas. Fortsätt att affischera!

Tryggare Klostergården

Enligt lundapolisens årliga trygghetsmätning har Klostergården blivit tryggare.

”Vi jobbade med bevakningsfrågor, värmekameror på skolan och såg till att fältgruppen var mer närvarande. En särskild områdespolis har arbetat på Klostergården”, förklarar kommunpolisen i [Sydsvenskan \(24/11\)](#).

Dessutom har Klostergårdens nattvandrare gjort en frivillig insats för tryggheten.

Lektion 11. Den rasistiska paradigmen. av Gunnar Stensson

När nazisterna tagit makten i Tyskland 1933 införde de raslagar grundade på en ”vetenskaplig” teori som benämndes ”rasbiologi”. Former av rasbiologi förekom i flera länder och rasbiologins historiska rötter är djupa. Idéerna ledde till mycket lidande, men bara Nazityskland gjorde dem till statsideologi. Andra världskriget och Förintelsen blev konsekvensen.

För att hindra en upprepning antog FN 1948 Deklarationen om de mänskliga rättigheterna.

Under några år dolde sig förespråkarna för de rasbiologiska idéerna, men deras inflytande växer nu åter inom politik, vetenskap och folkopinion. Ett nationalistiskt och rasistiskt paradigmskifte pågår i USA, Ryssland, Kina och flera europeiska stater, bland dem Sverige.

Den svenska regeringen genomför paradigmskiftet inom migrationspolitiken. Migrationsminister Maria Malmer Stengard, M, ansvarar för genomförandet. Hon representerar trygg, vit, svensk överklass.

Invandrarnas sociala bidrag och förmåner ska minskas. Invandrarnas ”vandel” ska kunna leda till utvisning. Visitationszoner ska införas. Invandrare som gjort sig skyldiga till brott ska utvisas. Permanenta uppehållstillstånd ska upphävas. Anhöriginvandringen ska stoppas. Asylstiftningen ska läggas på EU:s rättsliga miniminivå. Antalet kvotflyktingar ska minska från 5000 till 900. Flyktingkontroller och anmälningsplikt för myndigheter ska införas..

För att bara nämna några förslag. De här förslagen och många fler är regeringspartierna ense om. Sedan finns det en ”brun sörja”, som SD hoppas kunna genomföra i framtiden.

Ola Larsmo har i dagarna utgivit **Lektion 11. En bok om rasbiologi**. Förra veckan presenterade VB hans förra bok ”[Tio lektioner i svensk historia](#)”. Lektion 11 är en fortsättning som rots att den bara innehåller en lektion är betydligt större. Där redogör författaren för rasismens historia från den romerske författaren Tacitus tvåtusenåriga text om germanerna via kolonialism, slavhandel, rasåtskillnad, utveckling av ideologi och vetenskap under de senaste århundradena fram till 1900-talets rasistiska kulmination och dagens situation.

Redan på 1600-talet föreställde sig de amerikanska slavägarna att de svarta slavarna var en lägre sorts människor. Lagar om förbud mot rasblandning infördes. De svarta omfattades inte av den amerikanska konstitutionens frihet. Efter amerikanska inbördeskriget återinförde sydstaterna nya apartheidslagar. Ku Klux Klan bildades. Immigrationen till USA reglerades. Nordbor fick företräde framför sydeuropéer. Först efter andra världskriget inleddes medborgarrättskampen. Den är långt ifrån slutförd. Nu samlas USA:s barbarer runt Trump.

Rasideologier uppstod i de europeiska kolonialmakterna. I kampen för tillvaron segrade de starkaste och mest begåvade: de renrasiga vita. Det hade Darwin bevisat. Kampen för tillvaron gällde även inom den vita rasen. Systemet med överklass, medelklass och arbetarklass återspeglade raskategorierna. Det gällde att hålla överklassen rasren och rensa bort underutvecklade och degenererade individer. Demokrati gav underklassen makt och måste bekämpas.

Tyskland erövrade Tyska Sydvästafrika och genomförde folkmordet på herero-folket i början av 1900-talet. Samtidigt inleddes systematiska mord på patienter i tyska sinnessjukhus. Morden fortsatte och utvidgades av nazisterna. Man bedömer att kanske 200 000 tyskar förlorade livet, bland annat genom gasning i bussar. Det gav erfarenheter som Hitler tillämpade.

I Sverige drabbades romer, zigenare, ”tattare” och samer av rasbiologin. Judiska gårdsfarihandlare levde i stadsdelen Nöden. Statyn i Klostergårdens centrum hyllar dem.

En vetenskap utvecklades. Genom skallmätning skulle man bevisa rastillhörigheten. En dag kom ett par skallmätare in i min folkskoleklass och mätte våra skallar. Jag var långskallig och tillhörde alltså den överlägsna rasen. Där fanns också kortskalliga. Vi gick i tredje klass.

Undermåliga förpassades till anstalter. Vipeholm var en sådan. Där avled flera hundra intagna under andra världskriget.

Myrdals **Kris i befolkningsfrågan** spreds i folkupplaga på 1930-talet. Den förespråkade rashygien genom födelsekontroll. ”Undermåliga” individer förbjöds att fortplanta sig, Tvång tillämpades i 63 000 fall. Framför allt kvinnor tvångssteriliserades, fast det var mycket lättare att sterilisera män.

Det har under senare år forskats mycket i vad som skedde, framför allt under 1900-talet. Larsmo går samvetsgrant igenom forskning, litteratur och lagstiftning. Alla påståenden beläggs med omsorgsfulla noter. En värdefull litteraturlista ger möjlighet att fördjupa sig i

rasbiologins skilda aspekter. Jag föreställer mig att **Lektion 11** blir en grundbok inom svensk historia.

DNA-forskningen har lett till ny kunskap och kommit till stor användning inom släktforskning, men också fått den gamla rasismen att vakna. Svante Pääbo, den genetiker som tilldelades årets Nobelpris, har tillsammans med 140 ledande genetiker nyligen protesterat mot ett rasistiskt verk med vetenskapliga pretentioner i New York Times Review of Books.

Lars Borgström: Minnesord

Minnesbild: Ann Pontén

Tisdagen den 22 november tog vi förvål av Lars i S:t Olofs kapell. Lars levde ett rikt liv i familjen, arbetet, vänkretsen, musiken och politiken. Vi var många från alla dessa kretsar som ville ta förvål.

Avskedet gick i framtidshoppets och musikens tecken vilket kändes som väldigt mycket Lars. Han övade in i det sista inför Röda Kapellets decemberkoncert.

Det sades många tankvärda och innerliga ord också, två av dessa minnesord återges nedan.

Mitt eget minnesord om Lars skulle handlat om vänskap, att alltid ställa upp och att alltid vara optimistisk. Sen kan jag förstås aldrig glömma när vi gjorde korb och hängde till torkning på hans vind på Östervångsvägen. Även det ett optimistiskt projektoch det gick bra!

Det var som sagt mycket musik och sång, en visa var Ska nya röster sjunga av Mikael Wiehe, som Röda Kapellet spelade och vi alla sjöng.

Göran Persson

*En enda sak är säker
och det är livets gång;
att allting vänder åter,
att allting börjar om.
Och fastän våra röster
ska mattas och för stummas,
ska nya röster sjunga,
ska nya röster sjunga.*

*När vi har blivit gamla
och vårt hår har blivit grått,
när livet börjar mörkna
och dagarna har gått,*

*när våra kroppar krokmar
och våra steg blir tunga,
ska nya röster sjunga,
ska nya röster sjunga.*

Minnesord

Lars Borgström

Lars Borgström har avlidit. Lars tog studenten, blev kemist, forskade och doktorerade på astmamedicin och blev trogen medicinföretaget Astra Zeneca till sin pension. Han blev 76 år. Han var min vän i 76 år. Föräldrarna bodde grannar i Limhamn och familjerna umgicks intensivt under alla år. I sexton år delade hans och min familj ett semesterhus i norra Skåne, under hela min uppväxt var det familjen Borgström som var min familjs primära umgänge: vi åt god mat, spelade canasta, reste tillsammans, gick på stadsteatern (som det hette då) med påföljande teatersupé, stöpte ljus och tillverkade smållkarameller inför julen och hade julgransplundring tillsammans.

Senare under vuxenlivet har vi fortsatt samvaron. Jag och Lars (och Tora och Marianne) bodde nästan grannar i Lund och nästan grannar på landet två mil norr om Kristianstad. Vi har delat mycket. Ljumma sommarkvällar i loggian, resor till spännande platser, öluffat i Grekland och fjällvandrat.

Framför allt har vi delat engagemang inom vänstern, samtal och diskussioner och spelat för ett jämlikt och rättvist samhälle. Det politiska intresset parat med ett musikintresse ledde oss båda till blåsorkestern i Lund, Röda Kapellet, ”med hjärtat till vänster”. Tillsammans har vi spelat mot bron (men vi har ändrat oss), för klimatet på fredagar, för Ukrainas folk och på appellmöten på Mårtenstorget. Om några dagar spelar vi på Klimatkonsert på Magle Konserthus. Men då kan inte Lars vara med. Hans sjukdom hann ikapp honom.

Lars var en levnadsglad och optimistisk person. In i det sista var han aktiv i blåsorkestern som klarinettist, notansvarig och musiklägerorganisatör. Han var en trogen speleman, uthållig, händig, hjälpsam och en mycket god vän. Och sist men inte minst pappa och Mariannes man. Jag och Röda Kapellet saknar Lars.

Bengt Hall

Allt är möjligt. Ingenting är omöjligt.

Om Lars Borgström

Jag minns inte riktigt när jag mötte Lars Borgström för första gången. Det var nog i slutet av 70-talet, när vi båda körde bord och stolar som skulle lånas från Bibliotekstjänst. De skulle användas på någon av VPK:s höstfester, kanske den på Sankt Hans backar.

Jag ska inte säga att jag blev omedelbart förälskad, det låg inte på det planet. Men Lars var lätt att tycka om. En aning tillbakadragen. En lyssnande typ. Stillsam humor.

Jag har egentligen bara varit oense med honom en gång genom alla år. Och då var det jag som drog det kortaste strået. Han kunde vara fruktansvärt envis.

Det fanns en sak som vi båda hade gemensamt och som samtidigt gjorde oss lite udda i VPK som Vänster-partiet hette på den tiden. Vi var båda ”sympare”. Vi var trägna arbetare i C H Hermanssons – eller för den delen Rolf Nilsons – trädgård. Men vi var inte medlemmar.

Till skillnad från de allra flesta i den tidens VPK Lund jobbade vi inte i den offentliga sektorn. Lars var läkemedelsindustrins förlängda arm och jag arbetade på en borgerlig tidning. Vi var inte ideologer. Vi slet med tingliga saker. Flygblad, trappspring, annonsbockar, möbler, lokaler, och valrörelser. Och så Veckobladet, som startade 1975. Redaktörer fick vi inte vara. Utan ”volontärer” med Gunnar Sandins terminologi.

Jag bläddrade härom dagen i boken ”Lund sett från vänster” från 1980. I en intervju hittade jag Lars, som företrädare för Veckobladets redaktion. En intervju som det visade sig att jag själv hade skrivit.

Han sa: Jag tror nog att vi med en ansträngning kan höja Veckobladets upplaga högst avsevärt, kanske ända till gränsen för statligt tidningsstöd. Och så lade han till: Ett större problem är nog att få tillräckligt många att skriva i tidningen.

Där fick han rätt till slut. VB läggs ner till årsskiftet. Tidningen går ur tiden samtidigt med Lars. MEN ambitionerna måste man beundra. Och envisheten, och samhörigheten, och glädjen över att få tillhöra en generation som sa: Allt är möjligt. Ingenting är omöjligt. Sådan var också Lars Borgström.

Per Roijer